

Sygn. akt III KO 27/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Dołhy

SSN Andrzej Ryński

w sprawie **G. A. A.**

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 7 kwietnia 2014 r., sygn. akt III K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w B. postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2014 r. (sygn. akt III K (...)) zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k., sprawy prowadzonej przeciwko oskarżonemu G. A. A. do rozpoznania przez Sąd Okręgowy w W., ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadnieniem wniosku jest choroba oskarżonego, stwierdzona szeregiem opinii oraz zaświadczeń lekarskich, w tym ostatnią opinią biegłego z zakresu neurologii z dnia 11 grudnia 2013 r. Z opinii tej oraz kolejnych zaświadczeń lekarskich wynika, że oskarżony nie może brać udziału w postępowaniu poza miejscem zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 37 k.p.k., jako wyjątkowy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Przekazanie sprawy winno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zasadnie stwarzać przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy w danym sądzie oraz o tym, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości do trafnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego procesu. Zgodnie z ugruntowanym orzecznictwem Sądu Najwyższego, odstępienie od rozpoznania sprawy w sądzie miejscowo właściwym ma charakter wyjątkowy i może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, że pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości (tak m.in. w postanowieniu SN z dnia 4 lipca 2006 r., V KO 55/06, Biul.SN 2006/8/17).

W niniejszej sprawie wniosek Sądu jest uzasadniony. Ustalony przez biegłego w opinii lekarskiej stan zdrowia oskarżonego faktycznie uniemożliwia mu udział w postępowaniu, o ile prowadzone byłoby ono w siedzibie Sądu Okręgowego w B., co w sposób ewidentny byłoby sprzeczne z dobrem wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.) zwłaszcza, że prowadzenie tego postępowania z udziałem oskarżonego jest możliwe, tyle że przed innym sądem. Prawo uczestniczenia i aktywnego brania udziału w swoim własnym procesie stanowi jedno z podstawowych praw oskarżonego w demokratycznym państwie prawa. Państwo to winno dążyć do zapewnienia efektywnej realizacji tego uprawnienia, nawet gdy konieczne jest odstępienie od ogólnej właściwości miejscowej sądu. W niniejszej sprawie uzasadnione powody związane z stanem zdrowia oskarżonego nakazują tak uczynić.

W tym stanie rzeczy należało orzec, jak w sentencji postanowienia.

